

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1980 r.

w sprawie zasad wynagradzania członków komisji społeczno-lekarskich do spraw przymusowego leczenia alkoholików.

Na podstawie art. 19 § 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. z 1959 r. Nr 69, poz. 434, z 1969 r. Nr 13, poz. 95 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkom komisji społeczno-lekarskich do spraw przymusowego leczenia alkoholików przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniach tych komisji.

2. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu komisji wynosi:

- 1) dla przewodniczącego komisji 70 zł,
- 2) dla członka i protokolanta (sekretarza) komisji 45 zł.

3. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu dla członka komisji — lekarza może być w uzasadnionych wypadkach podwyższone, nie więcej jednak niż do 70 zł.

4. Wynagrodzenie protokolanta (sekretarza) komisji może być w uzasadnionych wypadkach ustalone ryczałto-wo w wysokości nie przekraczającej 600 zł miesięcznie.

5. Wynagrodzenie określone w ust. 2 i 3 wypłaca się tylko za udział w posiedzeniu komisji, odbytym poza godzinami pracy.

§ 2. 1. Członkom komisji społeczno-lekarskich, którzy w związku z udziałem w posiedzeniach komisji utracili wynagrodzenie w miejscach pracy, przysługuje zwrot utraconego wynagrodzenia.

2. Wysokość utraconego wynagrodzenia powinna być udowodniona liczbą godzin pracy w komisji, łącznie z dojazdem, oraz przeciętną dziennego lub godzinowego wynagrodzenia, stosowaną przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

3. Członkom komisji, korzystającym ze zwrotu utraconego wynagrodzenia, nie przysługuje wynagrodzenie przewidziane w § 1.

§ 3. Zamiejscowym członkom komisji społeczno-lekarskich przysługują, niezależnie od wynagrodzenia określonego w § 1 i w § 2 ust. 1, diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych jednostek organizacyjnych, dotyczących należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 4. Należności członków komisji społeczno-lekarskich, przewidziane w rozporządzeniu, przyznaje i wypłaca terenowy organ administracji państwowej stópnia wojewódzkiego.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 lipca 1960 r. w sprawie zasad wynagradzania członków komisji społeczno-lekarskiej do spraw leczenia alkoholików (Dz. U. Nr 37, poz. 217).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

16

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1980 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 18 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1977 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników (Dz. U. z 1977 r. Nr 5, poz. 24 i z 1979 r. Nr 11, poz. 78) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. Ryczałt ustala się na okres jednego roku podatkowego.”;

- 2) w § 16 skreśla się zdanie drugie;

- 3) w § 17 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy: „lub pierwszego roku podatkowego okresu trzyletniego, na który ustala się ryczałt”.

§ 2. Decyzje w sprawie ustalenia ryczałtu na okres trzech lat podatkowych, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają w mocy do czasu ich wygaśnięcia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel